

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

**РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ
МОЛОДІЖНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА**
Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ
магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність дослідження. Молодіжна політика є найважливішим стратегічним напрямком загальної політики держави. Регіональний фактор молодіжної політики стає ключовим в розширенні територій. Сучасний етап розвитку України визначає молодь як особливий ресурс держави, що володіє специфічними особливостями. Умови соціальних змін в країні диктують необхідність підвищеної уваги до молоді з боку держави. Скорочення чисельності молоді обумовлене низкою викликів та обґрунтовує пріоритетний статус молодіжної політики як об'єкта державної підтримки. З позицій регіонального розвитку молодіжної політики необхідно надати диференційований характер, з огляду на демографічні особливості територій. Особлива увага приділяється програмно-цільовим методам підтримки молодіжної політики, пріоритетними напрямками яких стали: національно-патріотичне і духовно-моральне виховання, залучення молоді до волонтерської діяльності, підтримка соціально-значущих ініціатив, формування здорового способу життя, в тому числі організація відпочинку і оздоровлення дітей, підтримка молодих сімей, спираючись на пріоритетні напрямки реалізації державної молодіжної політики певного регіону. Актуальність теми дослідження визначається зміною розуміння ролі і місця молоді в суспільстві, складу і характеристик суб'єктів реалізації державної молодіжної політики та самої молодіжної політикою як такою. Вимогою часу є виділення молодіжної політики в якості одного з пріоритетів державної політики.

Ступінь наукової розробки теми. Аналізуючи різноманітні дослідження, присвячені молодіжній політиці і технологій соціального управління, що вносяться часом корективи потребують постійного вивчення проблеми ефективного управління ресурсами реалізації регіональної державної молодіжної політики, її умов і технологій.

На думку вітчизняних соціологів А. Ковальової і В. Лукова, соціологія молоді - одна з найбільш розвинених галузей соціологічного знання в нашій країні. Вона отримала своє оформлення як самостійний напрям дослідження в 60-і роки ХХ століття в працях таких вчених, як М. Блінов, Б. Грушин, І. Кон, В. Лісовський, М. Руткевич, М. Тітми, Ф. Філіппов, В. Шубкин та інші. Однак емпіричні дослідження, присвячені різним аспектам молодіжної проблематики, набули широкого поширення ще на початку ХХ століття. Про це свідчать роботи М. Бернштейна, М. Рубінштейна, С. Струмилина і ін.

Політика щодо молоді, що здійснювалась радянською державою, аналізувалася в працях В. Мошняги, Б. Ручкина, В. Сулемового, тощо. Критично осмислюючи досвід роботи з молоддю в радянський період, вони одноставні в оцінці того, що жодна сучасна політична партія не має продуманої і послідовної політики по відношенню до молодого покоління.

Мета дослідження – дослідження проблем розробки і реалізації молодіжної політики на загальнодержавному та регіональному рівнях, зокрема, для усвідомлення ролі та місця сучасної молоді в українському суспільстві, без чого неможливо аналізувати і прогнозувати його розвиток.

Завдання:

- проаналізувати теоретико-методологічні основи формування молодіжної політики;
- розглянути соціальну групу «молодь», як об'єкт молодіжної політики;

- дослідити принципи державної молодіжної політики на сучасному етапі;
- визначити шляхи формування основних напрямків державної молодіжної політики;
- проаналізувати нормативно-правове регулювання державної молодіжної політики;
- розглянути зарубіжний досвід щодо діяльності молодіжних організацій;
- дослідити розвиток молодіжного руху та неформальних молодіжних об'єднань в Україні;
- визначити етапи формування молодіжного самоврядування та його роль в реалізації державної молодіжної політики;
- розглянути роль молодіжних об'єднань та організацій в реалізації молодіжної політики на місцевому рівні.

Об'єкт – державна молодіжна політика, як спосіб активізації молоді в державотворчому процесі.

Предмет – роль молодіжних об'єднань та організацій в реалізації молодіжної політики на місцевому рівні.

Методи дослідження. У процесі роботи використано загальнонаукові методи дослідження та логічні методи пізнання.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи складає сторінок, основний текст – 83 сторінки. У списку використаних джерел подано 86 найменувань.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати аналізу різнерівневої реалізації молодіжної політики в сфері молодіжного співробітництва та співставлення її з закордонними практиками.

У **першому розділі** «*Теоретичні засади формування молодіжної політики*» розкрито поняття, історичну основу, моделі та принципи державної молодіжної політики на сучасному етапі.

У **підрозділі 1.1.** «*Молодіжна політика: сутність та типологія, функціональне призначення*» розкрито підґрунтя формування поняття «молодіжна політика», типологія функціонування державної молодіжної політики, що проходить в єдності двох складових: загальнодержавної і регіональної.

Інфраструктура молодіжної політики є різновидом соціальної інфраструктури, і, як наслідок, її основне завдання полягає в орієнтації на виявлення соціальних проблем, характерних для молодіжного соціуму. Проблемна орієнтованість означає володіння інформацією про соціальні проблеми регіональної молодіжної середовища, знання труднощів соціалізації молоді з особливими потребами і молоді «групи ризику», облік територіальних чинників ризику соціального неблагополуччя молодих людей і молодих сімей, передбачення можливої «трансляції», перенесення на молодь регіону соціальних проблем, що хвилюють молодіжної спільноти інших регіонів. Головною відправною точкою реалізації молодіжної політики є проблеми і потреби молоді, саме вони визначають, яким чином ця політика буде плануватися, фінансуватися і здійснюватися.

Відповідно, щоб розроблювані програми і проекти в галузі молодіжної політики були найбільш ефективними, орієнтованими на якісний результат, щоб розподіл ресурсів було більш грамотним і раціональним, щоб були визначені чіткі критерії оцінки молодіжної політики, необхідне знання реальної картини, глибоке вивчення становища молоді в кожному регіоні.

У підрозділі 1.2. «Молодь як об'єкт молодіжної політики» аналізується поняття «молодь» з точки зору спрямованості на нього державної молодіжної політики. Визначення і закріплення в законодавстві поняття «молодь» важливо для усвідомлення ролі молоді в розвитку суспільства і держави, а також правильної і ефективної розробки законодавчої бази в сфері державної молодіжної політики.

Найбільш повно дефініція цього поняття сформульована та розкривається не тільки поняття, а й визначаються вікові категорії - «Молодь - соціально-демографічна група, що виділяється на основі вікових особливостей, соціального стану і характеризується специфічними інтересами і цінностями. Ця група включає осіб у віці від 14 до 30 років, а в не - яких випадках, визначених нормативно-правовими актами, - до 35 і більше років, які мають постійне місце проживання на території країни або проживають за кордоном». Важливо відзначити, що більшість нормативно-правових актів детально регламентують правовий статус неповнолітніх, які за формальними віковими ознаками відносяться до молоді (14-18 років).

Державну молодіжну політику важливо формувати в цілях системного залучення молоді в суспільне і політичне життя, розвитку навичок самостійної життєдіяльності молодих жителів країни, інформування всіх молодих людей про можливості їх розвитку і в світовому співтоваристві, а також культури застосування створених в країні можливостей особистісного та суспільного розвитку, що дозволить молодій людині повніше реалізувати свій потенціал, зміцнить його впевненість в своїх силах і своєму майбутньому.

У підрозділі 1.3. «Принципи державної молодіжної політики на сучасному етапі» проаналізований, сформований на сьогодні механізм координації молодіжної політики всіх рівнях. Реалізація молодіжної політики - це системний процес, покликаний впливати на молодь в контексті цілого ряду чинників: виховання, освіти, науки, охорони здоров'я, дозвілля, фізичного розвитку, зайнятості тощо

Разом з тим не можна залишити поза увагою проблемні питання, які стримують розвиток державної молодіжної політики і призводять до зниження репродуктивного, інтелектуального і економічного потенціалу молоді як на загальному, так і на регіональному рівні. Держава і суспільство повинні об'єктивно розглядати молодь в якості партнера, залучаючи її до спільного вирішення загальнонаціональних проблем. Інтеграція молоді в процес вирішення суспільних завдань повинна стати основним принципом державної молодіжної політики.

Політика щодо молодіжної когорти повинна розглядатися як інвестування в молоде покоління, яке представляє собою потенціал розвитку суспільства і соціального проектування майбутнього нашої країни. При цьому важливо розуміти, що молодь не повинна перебувати виключно в ролі об'єкта виховання і соціалізації, а повинна бути безпосереднім учасником вирішення загальнонаціональних проблем.

У другому розділі «Основні напрямки реалізації державної молодіжної політики» досліджено основні напрямки державної політики в сфері молодіжного співробітництва, проаналізовано нормативно-правові акти, що регулюють діяльність молодіжних

організацій.

У підрозділі 2.1. «Формування основних напрямків державної молодіжної політики» висвітлені пріоритетні завдання соціально-економічного розвитку, що вимагають продовження реалізації державної молодіжної політики в рамках ідеї створення умов для інтеграції молодих громадян в соціально-економічні, суспільно-політичні та соціокультурні відносини з метою збільшення їх внеску в розвиток області. Важливий механізм роботи з молоддю - це державна молодіжна політика. Метою її є створення умов для успішної соціалізації та ефективної самореалізації молоді, розвиток потенціалу молоді та його використання в інтересах інноваційного розвитку країни.

Молодь в даний час реально не розглядається в якості стратегічного ресурсу в демократичному просуванні країни ні на державному, ні на громадському рівнях. У процесі проведених в країні реформ в основній своїй масі молоді люди опинилися на узбіччі основних трансформаційних процесів, представлені самим собі, що, очевидно, позначилося на характері їх загальної та політичної соціалізації, формуванні громадянських якостей і політичних установок. Молодь не влаштовує нинішня соціально незбалансована політика держави, бюрократизм влади, відсутність чіткої молодіжної політики і зростання злочинності. Фрагментарність, розмитість, амбівалентність свідомості значної частини молоді обумовлена наслідками радикальної структурної трансформації соціально-економічних відносин. І саме в цих напрямках і повинна розвиватися подальша державна молодіжна політика.

У підпункті 2.2. «Нормативно-правове регулювання державної молодіжної політики» проаналізовано етапи формування розгалуженої нормативно-правової бази, яка забезпечує участь молоді в суспільному житті.

Реалізація державної молодіжної політики в Україні в частині соціального становлення та розвитку молоді здійснюється через «Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» від 05.02.1993 р., Законом України «Про охорону дитинства» від 26.04.2001 р. – формуються та регулюються правові засади захисту прав та інтересів неповнолітньої молоді віком від 14 до 18 років, Законом України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» від 21.04.2001 р. регулюється соціальна робота з молоддю, яка перебуває у складних життєвих обставинах. Організаційні та правові засади утворення та діяльності молодіжних і дитячих громадських визначено Законом України «Про молодіжні та дитячі громадські організації» від 01.12.1998 р»

Центральним органом виконавчої діяльності у сфері державної молодіжної політики є Міністерство молоді та спорту України. Воно розробляє і вносить зміни до законодавчих актів, програм, що стосуються молоді; є відповідальним виконавцем затверджених цільових програм із питань пропаганди здорового способу життя, розвитку фізичної культури і спорту тощо; надає державну підтримку дитячим, молодіжним та іншим громадським організаціям, сприяє працевлаштуванню різних категорій молоді; сприяє міжнародному співробітництву з питань, що належать до його компетенції тощо.

У підрозділі 2.3. «Зарубіжний досвід щодо діяльності молодіжних організацій» розглядає посилення міжнародної діяльності в розширенні меж молодіжної взаємодії.

Сьогодні в міжнародних відносинах гуманітарного співробітництва молоді належить важлива об'єднавча роль. Існує чимало складнощів і перешкод, які заважають розвитку нових векторів двостороннього і багатостороннього співробітництва молоді в гуманітарній сфері. Деякі форми міжнародного співробітництва молоді характеризуються

низькою ефективністю або не приносять очікуваних результатів. У зв'язку з цим розвиток цього напрямку останнім часом стало дуже актуальним у зовнішньополітичних пріоритетах. Сьогодні посилення міжнародної діяльності також пов'язано з тим, що в глобальному масштабі або в особі окремих країн і регіонів молодь виявляється перед викликами сучасності. Це підсилює її прагнення до об'єднань - новим формам колективної дії в порівнянні з попередніми десятиліттями.

Розширення меж молодіжного взаємодії в сучасних умовах відбувається на тлі «многофакторности в концепції і мисленні людей», формування інформаційного суспільства і особливо розвитку плюралізму в молодіжній самоорганізації, яка все більше набуває міжнародний вимір. Розвивається інституціональна форма міжнародної діяльності молоді здатна зробити сприятливий вплив на бажаний вектор гуманітарного розвитку світу. Цим пояснюється, зокрема, те, що в світі існує новий тип численних міжнародних молодіжних організацій, які, тісно взаємодіючи, не тільки дають молодим людям можливість віднайти та розвинути свій потенціал з метою створення позитивного впливу на сучасне суспільство, але самі активно стають об'єктами міжнародної гуманітарної політики.

У третьому розділі *«Шляхи впровадження державної молодіжної політики в Україні»* досліджено історичний розвиток молодіжного руху та становлення молодіжного самоврядування в період децентралізації влади в Україні.

У підпункті 3.1. *«Розвиток молодіжного руху та неформальних молодіжних об'єднань в Україні, історія та сучасність»* проаналізовано причини та форми самореалізації молоді, шляхом розвитку молодіжного самоврядування.

Молодіжні рухи історично відіграють важливу роль в становленні нового суспільства, а значить і в суспільно-політичній активізації підростаючого покоління. Процеси перебудови, демократизації та гласності розкріпачують молодь, сприяють пошуку нових шляхів її самореалізації. З тих пір починається виникнення молодіжних неформальних груп і об'єднань на основі спільних інтересів, захоплень, цінностей. Широкого розмаху набуває рух молодіжних дискусійних клубів, для яких обмін думками, наукові диспути стали не ритуалом, а нормою життя.

Швидкими темпами відбувається пробудження національної самосвідомості, зростання політичної культури, соціальної активності молоді, підвищення її інтересу до історії України, рішення культурологічних проблем, відродження духовнонасліддя і традицій українського народу. Створюючи ініціативні групи для охорони природи, молодіжна громадськість проводить мітинги на захист розорення навколишнього середовища. Молодь з пасивної субстанції превращається в активного суб'єкта політичної діяльності, ключову детермінанту соціального розвитку.

У підпункті 3.2. *«Етапи формування молодіжного самоврядування та його роль в реалізації державної молодіжної політики»* розглянуто систему залучення молоді до активної участі в життєдіяльності держави, розробці та реалізації їм ефективної молодіжної політики шляхом подання законних інтересів молодих громадян і суспільно значущих ідей в різних молодіжних громадських консультативно-дорадчих структурах, перш за все - молодіжних парламентах.

Молодіжний парламентаризм - система представництва прав та законних інтересів молоді як особливої соціальної групи, заснована на створенні і функціонуванні при органах державної влади або в установленому ними порядку спеціальної громадської консультативно-дорадчої структури молоді молодіжного парламенту, а також інших

громадських інститутів участі молодих громадян у житті держави. Політика в області молодіжного парламентаризму здійснюється певною ієрархією суб'єктів. Перш за все, такими суб'єктами є молодіжні громадські організації та рухи. У програмах лідерів громадських об'єднань можуть міститися наміри, що зачіпають сферу політики. На відміну від економічних і соціальних програм політичний аспект виділяється особливо, так як політики вважають за краще втручатися в молодіжну парламентську сферу, бо вона найменше піддається регламентації.

Молодіжний парламентаризм нині перестав бути якимось екзотичним явищем, яким вона була ще кілька років тому і для країни, і для суб'єктів. Іншими словами, пройшло достатньо часу для того, щоб діяльність молодіжних парламентських структур там, де вони займаються реальними справами, отримала достатнє освітлення і привернула б до себе увагу молодих людей. Це - з одного боку. З іншого боку, молоді люди можуть брати участь в будь-яких заходах і користуватися послугами структур, створених за ініціативою органів державної влади, не підозрюючи про те, що це і є молодіжна політика.

У підрозділі 3.3. «Роль молодіжних об'єднань та організацій в реалізації молодіжної політики на місцевому рівні» досліджено різноманітність форм молодіжного парламентаризму в суб'єктах і муніципальних утвореннях.

В умовах децентралізації ядром молодіжної інфраструктури територіальних громад стають молодіжні центри або молодіжні простори, які є осередком практичної молодіжної роботи та об'єднання суспільно активної молоді. Координацію молодіжної роботи та активне залучення молоді до життя місцевих громад у сільських і селищних територіальних громадах забезпечують молодіжні працівники. Діяльність молодіжних центрів/молодіжних працівників забезпечується органами місцевого самоврядування. Реалізація молодіжної роботи може здійснюватися на базі будь-яких наявних у населеному пункті об'єктів соціальної сфери: клуби, бібліотеки, адміністрації, центри соціальних служб тощо.

Сьогодні в Україні проводиться активна робота спрямована на формування молодіжної інфраструктури: підтримку діючих та створення нових обласних та місцевих молодіжних центрів та просторів на базі закладів освіти, культури, фізичної культури і спорту, різної форми власності та підпорядкування. Молодіжний центр є регіональним осередком практичної роботи з молоддю та об'єднання суспільно активної молоді. Робота молодіжних центрів регулюється постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження типових положень про молодіжний центр та про експертну раду при молодіжному центрі» від 20.12.2017 р.

ВИСНОВКИ

Молодь є найбільш перспективним об'єктом державних інвестицій, тому проблема суспільно-політичного, соціально-економічного і духовно-культурного розвитку молоді є однією з найбільш пріоритетних завдань державної молодіжної політики. Головною відправною точкою реалізації молодіжної політики є проблеми і потреби молоді, саме вони визначають, яким чином ця політика буде плануватися, фінансуватися і здійснюватися. Відповідно, щоб розроблювані програми і проекти в галузі молодіжної політики були найбільш ефективними, орієнтованими на якісний результат, щоб розподіл ресурсів було більш грамотним і раціональним, щоб були визначені чіткі критерії оцінки молодіжної політики, необхідне знання реальної картини, глибоке вивчення становища молоді в кожному регіоні.

Молодіжні рухи історично відіграють важливу роль в становленні нового суспільства, а значить і в суспільно-політичній активізації підрастаючого покоління. Процеси перебудови, демократизації та гласності розкріпачують молодь, сприяють пошуку нових шляхів її самореалізації. З тих пір починається виникнення молодіжних неформальних груп і об'єднань на основі спільних інтересів, захоплень, цінностей. Широкого розмаху набуває рух молодіжних дискусійних клубів, для яких обмін думками, наукові диспути стали не ритуалом, а нормою життя. Швидкими темпами відбувається пробудження національної самосвідомості, зростання політичної культури, соціальної активності молоді, підвищення її інтересу до історії України, рішення культурологічних проблем, відродження духовнонаследія і традицій українського народу. Створюючи ініціативні групи для охорони природи, молодіжна громадськість проводить мітинги на захист розорення навколишнього середовища. Молодь з пасивної субстанції превращається в активного суб'єкта політичної діяльності, ключову детермінанту соціального розвитку.

В умовах трансформаційних і модернізаційних практик розвитку суспільства молодіжна політика - це інтеграція окремих програм і проектів, орієнтованих на молоде покоління, в єдине ціле при посиленні регулюючої ролі сучасної держави. Базові цілі та пріоритети державної молодіжної політики повинні реалізовуватися на всіх рівнях державної влади і управління країною. В цілому державна молодіжна політика повинна відповідати потребам та інтересам молоді, направляти активність молоді в потрібне для суспільства русло. Для вирішення існуючих завдань держава повинна залучати інститути громадянського суспільства, громадські та некомерційні організації, бізнес. При цьому важливо розуміти, що молодь не повинна перебувати виключно в ролі об'єкта виховання і соціалізації, а повинна бути безпосереднім учасником вирішення загальнонаціональних проблем. Держава і суспільство повинні об'єктивно розглядати молодь в якості партнера, залучаючи її до спільного вирішення загальнонаціональних проблем. Інтеграція молоді в процес вирішення суспільних завдань повинна стати основним принципом державної молодіжної політики.

На даний час молодь реально не розглядається в якості стратегічного ресурсу в демократичному просуванні країни ні на державному, ні на громадському рівнях. У процесі проведених в країні реформ в основній своїй масі молоді люди опинилися на узбіччі основних трансформаційних процесів, представлені самим собі, що, очевидно, позначилося на характері їх загальної та політичної соціалізації, формуванні громадянських якостей і політичних установок. Молодь не влаштовує нинішня соціально незбалансована політика держави, бюрократизм влади, відсутність чіткої молодіжної політики і зростання злочинності.

Головною метою державної молодіжної політики в контексті загального розвитку має стати формування патріотично налаштованого, національно свідомого і соціально захищеного молодого покоління, яке своєю діяльністю забезпечить успішну інтеграцію країни в світове співтовариство. Українському суспільству слід формувати стійку систему загальнолюдських і політичних цінностей, які відповідають сучасним реаліям, ментальних особливостей і соціокультурним перевагам молодих громадян.

Розширення меж молодіжного взаємодії в сучасних умовах відбувається на тлі «многофакторности в концепції і мисленні людей», формування інформаційного суспільства і особливо розвитку плюралізму в молодіжній самоорганізації, яка все більше набуває міжнародний вимір. Розвивається інституціональна форма міжнародної діяльності молоді здатна зробити сприятливий вплив на бажаний вектор гуманітарного

розвитку світу. Цим пояснюється, зокрема, те, що в світі існує новий тип численних міжнародних молодіжних організацій, які, тісно взаємодіючи, не тільки дають молодим людям можливість віднайти та розвинути свій потенціал з метою створення позитивного впливу на сучасне суспільство, але самі активно стають об'єктами міжнародної гуманітарної політики.

Вивчення практичного досвіду дозволяє зробити висновок, що більш активними в області є ініціативні групи молоді, які діють локально та працюють у певному напрямі відповідно до їх інтересів – наука, дозвілля, спорт, література, музика тощо, які створюють власну мережу активістів. Завданням публічної влади на рівні області є підтримка таких осередків та залучення їх до роботи у «формальних» структурах для того, щоб налагодити діалог між владними структурами та молоддю регіону.

Отже, підводячи підсумки, можна сказати, що діяльність виконавчих комітетів об'єднаних територіальних громад у молодіжній сфері має бути спрямована на створення умов для соціального становлення та розвитку молоді, залучення молодих людей до обговорення рішень, що стосуються життя молоді та громади, сприяння її працевлаштуванню, формування гуманістичних цінностей та патріотичних почуттів у молодих громадян, підтримки молодіжних ініціатив. Сьогодні чинне законодавство містить механізми для реалізації молодіжної політики на місцевому рівні виконавчими органами. Організація молодіжної роботи залежить, насамперед, від зацікавленості та підтримки місцевих органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування.

АНОТАЦІЯ

Качур Ю. С. «Реалізація державної молодіжної політики в сфері молодіжного співробітництва» – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2020.

В магістерській роботі досліджені проблеми розробки і реалізації молодіжної політики на загальнодержавному та регіональному рівнях, зокрема, для усвідомлення ролі та місця сучасної молоді в українському суспільстві, без чого неможливо аналізувати і прогнозувати його розвиток.

Розглянуто соціальну групу «молодь», як об'єкт реалізації молодіжної політики на всіх рівнях.

Досліджено принципи державної молодіжної політики на сучасному етапі та визначено шляхи формування основних напрямків державної молодіжної політики.

Проаналізовано нормативно-правову базу державної молодіжної політики спираючись на зарубіжний досвід щодо діяльності формальних та неформальних молодіжних організацій.

Досліджено розвиток молодіжного руху та неформальних молодіжних об'єднань в Україні, визначено етапи формування молодіжного самоврядування та його роль в реалізації державної молодіжної політики.

Запропоновано перегляд прийнятих законодавчих актів та корегування владних повноважень молодіжних структурних одиниць місцевого самоврядування.

Зроблено висновок, що необхідно розробити відповідні до специфіки регіонів правові умови для ефективності розвитку молодіжного самоврядування, в яких будуть затверджені та наділені відповідно до законодавства повноваженнями органи місцевого

самоврядування, що спроможні виконувати законодавчо визначені власні, а також делеговані державою повноваження.

Ключові слова: державна молодіжна політика, молодіжне самоврядування.

ANOTATION

Kachur Y. S. Realization of the state youth policy in the sphere of youth cooperation - Manuscript.

The master of the robot on the brightest step "magister". The Black Sea national university of Peter the Grave. - Mykolaiv, 2020.

In the magister's work the problems of analysis and reality of the young people's policy in the country's mysterious and regional levels are being discussed in a timely manner, for the sake of awareness of the role of the world's young people in the Ukrainian suspension, without which it is impossible to analyze and predict its development.

The social group "youth" is considered to be the real youth policy in all levels.

Principle of the state youth policy has been approved at the moment and the forms of the main tensions of the state youth policy have been visualized.

The regulatory and legal base of the state youth policy is based on the notoriously high level of activity of formal and informal youth organizations.

The development of youth and informal young people's organizations in Ukraine has been completed, the form of youth self-administration and its role in the real state youth policy has been visualized.

A review of the adopted legislative acts and regulation of the youth structural units of the Ukrainian Youth Self-Regions was requested.

The development of the youth self-administration has been crushed, and it is necessary to expand it to the specifics of the legal framework for effective development of youth self-administration, In such cases, they will be approved and approved according to the legislation by the reestablishment of the mass self-production, in order to be able to legislate the legal visas of the authorities, as well as the reestablishment by the state.

Keywords: the state is a young polity, a young self-administration.

Анотация українською мовою - обсяг 1704 знаків, 1804 знаки.